

MANŽELSTVO Z ROZUMU. OBETA PRE ROD.
ČOHO VŠETKÉHO JE OCHOTNÁ VZDAŤ SA PRE LÁSKU?

UVÄZNENÁ
KRÁLOVNÁ
KRISTEN CICCARELLI

COO
BOO

Uväznená kráľovná

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.cooboo.sk
www.albatrosmedia.sk

Kristen Ciccarelli

Uväznená kráľovná - Iskari 2 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

UVÄZNENÁ
KRÁLOVNÁ

SÉRIA ISKARI:

Posledný Namsara

Uväznená kráľovná

Nebeská tkáčka

UVÄZNENÁ
KRÁLOVNÁ
KRISTEN CICCARELLI

Z angličtiny preložila
Denisa Ghaniová

COO
BOO

Copyright © 2018 by Kristen Ciccarelli
Translation © Denisa Ghaniová, 2020

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-1598-0
ISBN e-knihy 978-80-566-1642-0 (1. zverejnenie, 2020)

*Venujem Ferra'olovi, Baldhinovi a Grace:
trom žiarivým iskričkám nádeje.*

Pravidlá Upustenia

Zhasni svetlá.

Zatvor dvere na závoru.

Ak musíš plakať, vyhľadaj horskú bystrinu, nech prehluší tvoje vzlyky.

Pripál chlieb. Nechaj skysnúť víno. Prehod' soľ s cukrom.

Necestuj po zotmení.

Zamaskuj si tvár, nech ťa nikto nespozná.

Aj keď sa budeš báť, pusti sa.

Nôž Nebeskej tkáčky

Kedysi dávno žil muž menom Sunder, ktorý miloval svoj život. Každý deň vstával s úsvitom a zamieril na polia. Zasnene pozoroval dážd', čo zavlažoval jeho úrodu, a slnko, vďaka ktorému rástla. Vážil si silu svojich rúk, ktorými sial, žal aj postavil vlastný dom. Tie ruky, čo dokázali kolísať a uspať dieťa.

Sunder miloval svoj život tak veľmi, že keď si poňho prišla smrť, schoval sa pred ňou.

Smrť prehládala Sunderov dom, ale nikde ho nenašla.

Vólala po poliach, ale Sunder sa neukázal.

Smrť sa napokon vzdala a odniesla si namiesto neho niekoho iného.

Keď Sunder konečne vyliezol z úkrytu, bol na seba náramne pyšný, koho sa mu podarilo prekabátiť. Spokojne si hvízdajúc zamieril po prašnej ceste domov. Pred dverami však začul čudné zvuky a stuhol.

Vnútri sa ozývalo žalostné kvílenie.

Sunder otvoril dvere a zbadal manželku, ako kľáčí na podlahe v kuchyni a na prsia si tisne ich maličké dieťa. Keď sa zosunul na kolená vedľa nej, zazrel dcérine neživé oči. Zacítil chlad jej tela.

Sunder prekľal svoju šikovnosť. Rozplakal sa a škrípal pritom zubami.

Od toho dňa Sunder už nevstával s úsvitom. Už nežasol nad dažďom či slnkom. A kedykoľvek sa rozhliadol po dome, ktorý vybudoval vlastnými rukami, videl len to, čo stratil.

Prosil smrť, nech mu dcéru vráti. Smrť to však nedokázala. Dušu dieťaťa si už vzala Nebeská tkáčka.

Sunder sa teda vydal odčiniť svoju chybu.

Bohyňu duší našiel sedieť pri tkáčskych krosnách; osnovu tvorili sny živých a útok zas spomienky mŕtvych. Keď Nebeská tkáčka začula Sunderove kroky, prestala tkať a odložila priadzu.

Sunder padol bohyni k nohám a predniesol svoju prosbu.

„Za splnenie svojho želania musíš zaplatiť,“ varovala ho bohyňa.

„Áno, dám vám čokoľvek.“

Nebeská tkáčka vstala od krosien. „Dlhujes mi svoju dušu. Svoju smrť, ktorej si unikol podvodom.“

Sunder zatvoril oči a spomenul si na dážd' vyživujúci úrodu, na slnko, vďaka ktorému rástla, a na zručnosť vlastných rúk.

„Vrátim ti dcérinu dušu. Môžem ju opäť prebudiť k životu.“ Nebeská tkáčka siahla po tkáčskom noži. „Ale musíš zaplatiť.“

Kľáčiaci Sunder vzhliadol k bohyni bez tváre a súhlasil: „Zaplatím.“

A tak Nebeská tkáčka zdvihla nôž...

A odrezala mu dušu z tela.

Prvá kapitola

Sestra jej tvrdila, že vybudovať armádu, zvrhnúť tyrana a vydat sa za kráľa bude trvať rok.

Roa to dokázala za tri mesiace.

A teraz sedela v najmenšom pavilóne otcovho domu za vyrezávaným akáciovým stolom, ktorý sa leskol ako zrkadlo. Z kozuba voňal sladký dym a na jej pleci si hovelá Essie, ktorá do látky zatínala pazúry v rovnakom rytme, akým Roa netrepežlivo podupkávala bosými chodidlami po koberci.

Päť dní náročného dohadovania mierových podmienok sa začínalo podpisovať na oboch sestrách.

Uprostred stola ležali na jednej kope slávnostné zbrane všetkých prítomných mužov a žien – dlhé a krátke nože, elegantne vyrezávané palčáty, lesklé kosáky – naskladané mimo dosahu na znamenie dôvery. Prázdne zostali len tri stoličky. Patrili zástupcom Rodu nebies a neobsadené zostávali už týždeň, nikto však o tom nehovoril. A Roa už vôbec nie.

Civela na prázdnu stoličku po svojej lavici a predstavovala si mladého muža, ktorý na nej zvyčajne sedával. Silné plecia. Oči zlaté ako pšenica. Tmavohnedé vlasy sčesané dozadu nad prítiažlivou tvárou.

Theo, dedič z Rodu nebies.

Roin pôvodný snúbenec.

Odjakživa bol tvrdohlavý. Essiina myšlienka prenikla do Roinnej mysle súčasne s ďalším zarytím pazúrov do kože. *Ale nikdy nie takto.*

Roa prstom pohladkala krehký okraj krídla bieleho jastraba. Ich vzájomné puto – Essie ho označovala slovom „šum“ – medzi nimi horelo jasným teplým plameňom.

Zradila som ho, priznala Roa v duchu. Vôbec by som sa nečudovala, keby so mnou už nikdy neprehovoril.

Ich nemý rozhovor prerušilo hlučné zachrápanie.

Nová kráľovná s jastrabom na pleci sa prudko odvrátila od prázdnej stoličky a pozrela sa na mládenca, ktorý sedel vedľa nej. Oknom prúdilo dnu teplé popoludňajšie slnko a ožarovalo jeho neposlušné hnedé kučery. Lakte mal vyložené na stole a hlavu opretú o zaťatú päšť. Dlhé tmavé mihalnice sa mu dotýkali líc.

Dračí kráľ. Zaspal uprostred dôležitého stretnutia o mieri.

Tento... neschopný lenivec... bol osobou, pre ktorú sa Roa vzdala úplne všetkého.

Podráždená sa rozhliadla po tucte mužov a žien usadených okolo stola; išlo o zástupcov hlavných rodov z celého buša.

V duchu sa modlila, aby si hostia to chrápanie nevšimli.

Bolo to márne. Samozrejme, že to postrehli. Dax už celý týždeň pravidelne zaspával na rokovaníach o mierovej zmluve, a tým dával všetkým najavo, že mu nezáleží na zrušení sankcií, ktoré uvalil jeho otec a pre ktoré Roin ľud rok čo rok hladuje.

Nie, to Daxa viditeľne nezaujímalo.

A práve preto tu bola Roa. Trvala na tom, že podnikne namáhavú cestu na opačný koniec piesočného mora a osobne dozrie na formulovanie tejto životne dôležitej zmluvy. Po jej podpísaní už Dax nebude môcť ďalej porušovať svoje sľuby; nie bez následkov.

A práve preto sa všetci stretli tu, v dome, v ktorom Roa vyrastala, a teraz sa sústredene skláňali nad popísanými zvitkami.

Roa sa obzrela cez hromadu zbraní a spiacneho kráľa a zistila, že ju pozorne sleduje jej otec. Blížila sa jeho päťdesiatka, kučera-
vé čierne vlasy mu už pretkali striebřisté šediny a vyzeral chudšie a unavenejšie, než si ho pamätala. Je možné, aby sa takto zmenil počas jej dvojmesačnej neprítomnosti? Rovnako ako Roa mal na sebe bavlnenú tuniku s prestrihom na krku a vzorom Rodu piesne siahajúcim až ku golieru.

Poriadna dračia kráľovná by mala nosiť žiarivý farebný kaftan, precízne vyšívané papuče a zlatú čelenku na hlave, no Roa bola predovšetkým bušanka. Zvyčajne sa obliekala do skromných nefarbených plátenných šiat, ktoré jej ušila matka, a k nim si brávala korálikový náhrdelník zo svetlomodrého be-
rylu.

Otec zachytil Roin pohľad a potom skĺzol očami k mláden-
covi, ktorý bezstarostne chrápal vedľa nej. Jeho výraz sa nedal zameniť.

Nijako neskrýval, že dcéru ľutuje.

Roe stiahlo žalúdok.

Odmietala súcit. Najmä od vlastného otca.

Pod stolom štuchla novomanžela pod rebrá. Tým prudkým pohybom zaskočila Essie, ktorá bleskovo rozťahla krídla, aby nestratila rovnováhu. Dax sa s myknutím a tmeným zastona-
ním zobudil, ale namiesto toho, aby sa s kajúcim výrazom vy-
strel a začal sa sústreďiť, hlasno si zívól a ponatáhoval sa – čím
všetkým prítomným potvrdil, že naozaj tvrdo spal.

Akoby chcel každému ukázať, že ho toto všetko vôbec ne-
zaujíma.

Muži a ženy usadení okolo stola pozreli na Rou. Keď oča-
mi prechádzala z jednej tváre na druhú, každý odvrátil oči.

Títo ľudia do nej vložili dôveru, keď ich požiadala o vojsko, aby Daxovi pomohla zvrhnúť jeho otca. Teraz tu sedeli a zahabene na ňu hľadeli.

Dcéra z Rodu piesne, čo si to urobila? počula ich pýtať sa v duchu.

Ich pohľady sa jej vpaľovali pod kožu. Roa zaťala päste položené na kolenách. Zúfalo túžila stretnutie ukončiť, ale zvitok so zmluvou ešte neobsahoval všetky podpisy.

Obrátila sa teda k Daxovi, ktorý opäť široko zíval.

„Nudíme ťa?“ Roa sa ani nenamáhala potlačiť zatrpknutosť v hlase.

„Ale vôbec nie,“ zapriadol lenivo a zrazu sa sústredene zdával ponad stôl. „No v noci som sa príliš nevyspal.“

Roa pozrela rovnakým smerom ako Dax a Essie nepokojne prestúpila z nohy na nohu; do pavilónu práve vstúpila mladá žena. Bola to Roina sesternica Sara a pri boku si pridržovala podnos. Hnedé kučery mala stiahnuté do drdola a prichytené slonovinovým hrebeňom. Zápästia jej zdobili náramky z lesklých morských mušličiek.

Sara začala zo stola zbierať šálky s vychladnutým čajom, a keď si všimla kráľov pohľad, oslnivo sa usmiala.

Roa si zdráhavo vybavila priebeh včerajšieho večera. Po alkoholových hrách s jej bratmi a bratrancami začal Dax otvorene flirtovať s prítomnými ženami. Aj so Sarou. Na to si Roa musela zvyknúť: na Daxovo flirtovanie.

Bola si takmer istá, že by v opitosti dokázal flirtovať aj s drakom.

Odvrátila od kráľa a sesternice oči, aby nevidela ich vzájomné úsmevy. Nechcela vedieť, ako ďaleko tá hra zašla.

Bohužiaľ, mohla sa dívať len na rozpačité výrazy zástupcov ostatných rodov alebo na prázdnu stoličku.

Neznesiteľná voľba.

Nakoniec sa Roa rozhodla čeliť dôsledkom svojej zrady a zahľadela sa priamo na Theovu stoličku, akoby na nej sedel jej bývalý snúbenec a pohľad jej oplácal.

Niekedy sa pokúšala predstaviť si, ako by vyzeral jej život, keby dodržala sľub, čo mu dala. V otcovom dome by určite nesedel žiadny kráľ, neflirtoval by s jej sesternicami a neponižoval by ju pred ľuďmi, ktorí jej boli najdrahší na svete.

A neexistoval by nikto, kto by bušu zaistil bezpečie, začula v myslí Essiin hlas. Jastrabie pazúry sa jej láskyplne zaťali do pleca. Daxov otec by z nás vycedil poslednú kvapku krvi.

Essie mala, samozrejme, pravdu.

Urobila si to, čo si musela, pokračovala Essie a obtrela sa jej hladkou hlavičkou o líce. A všetci to vedia.

Áno, Roa to urobila pre každého bušana vrátane Thea. Nedovolí, aby ich premohol a okradol ďalší kráľ z Firgaardu. Aj tak si toho vzal už priveľa.

Roa pohľadkala Essie po jemných pierkach a pozrela na Daxa. Keď zvitok doputoval ku kráľovi, ten ho podpísal, z misky na stole vzal štipku piesku a posypal ním mokrý atrament. Po vyschnutí sfúkol nadbytočný prach, zvitok zroloval a podal ho Roe.

Medzi prítomnými zavládla až hmatateľná úlava. Kráľ svojím podpisom potvrdil, že dodrží daný sľub a konečne ich zbaví tyranie vládcov Firgaardu.

V miestnosti sa ihneď rozprúdil rozhovor a rozozvučal smiech.

Potom sa objavila slúžka s džbánom vína a Roa sa zachmúrila. Otec hosťom víno neponúkal a v buši si to mohol dovoliť skutočne málokto. Rozmýšľala, čo si teraz jej rodina odoprie, aby v tomto mesiaci dorovnala takýto nečakaný pôžitok.

Dax v blahej nevedomosti naplnil dva červené hlinené poháre a potom ledabolo prehodil ruku cez operadlo Roinej stoličky. Essie vyplašená jeho blízkosťou razom vzlietla z Roinho pleca.

Sestra uväznená vo vtáčom tele sprevádzala Rou na každom kroku už takmer osem rokov – o čom svedčili drobné jazvy po vtáčích pazúroch na jej pleciach –, takže Roa si bez nej ihneď pripadala ako nahá.

Dax s pohárom v ruke sa naklonil tesne k nej.

„Na mier!“ predniesol potichu a pritom ju zahalil oblakom mätovej vône.

Roa sa na Daxa neodvážila pozrieť. Dobre vedela, aké oča-rujúce sú jeho vrele hnedé oči. Aký prísľub srší z kriviek jeho pier. Bola až príliš často svedkom toho, ako dievčatá podliehajú Daxovmu šarmu, takže mu už dokázala odolávať.

Sústredila sa radšej na Daxovo hrdlo, na ktorom pravidelne pulzovala žila, a vzala si od neho pohár so slovami: „Na kráľov, ktorí dodržiaú svoje slovo!“

Na zlomok sekundy zachytila jeho pohľad a mala dojem, že sa mu v očiach mihla iskrička pobavenia, ale vzápätí zmizla za maskou zdvorilého úsmevu.

Roa ten úsmev neznášala. Nenávidela, čo s ňou robil.

Rázne odložila pohár na stôl a vstala.

„Ak sme hotoví,“ vyhlásila, prehrabala sa v kope zaslúže-ne získaných zbraní a vyhládala otcov pohľad, „tak ma musíte ospravedlniť. Mám ešte niečo na práci.“

Vylovila svoj kosák, ale na otcovu odpoveď nečakala. Odvrátila sa od stola a zamierila k otvoreným dverám. Už sa neobzrela.

Essie vyletela za ňou.

Roa sa tryskom rútila za hranice Rodu piesne. Poppine kopytá udierali po rozpálenej popukanej zemi a odnášali ju preč od otcovho sídla. Ďalej od mladého kráľa.

Tento známy svet, šíry ako obloha so zapadajúcim slnkom, čo sa jej rozliehala nad hlavou, sa pre ňu zmenil na väzenie. Vkročila doň síce dobrovoľne, ale s putami na rukách.

V polovici cesty v sebe Roa zachytila dôverne známy šum. Inštinktívne zdvihla pohľad a vysoko nad hlavou zbadala bieleho jastraba.

Essie.

Napriek vzdialenosti vycítila rozrušenie.

Kam ideš? volala na ňu sestra. *Nestihneš Rozdávanie.*

Poppy spomalila do kľusu a Roa sa zaklonila v sedle. Úplne zabudla, že dnes je Rozdávanie.

Raz do týždňa sa v sídle Rodu piesne konala večera pre najchudobnejších bušanov, na ktorých sankcie kráľovstva Firgaard doľahli najťaživejšie. Počas týchto večerov praskalo sídlo vo švíkoch, lebo tým, čo boli v najväčšej núdzi, sa dostalo pohostenie a výslužky zo všetkého, o čo sa Rod piesne mohol podeliť.

Mala by si tam byť, nedala sa odbiť Essie, ktorá sa stále vznášala nad Roinou hlavou. *Dodávaš im nádej, Roa.*

No návrat do sídla Rodu piesne znamenal čeliť Daxovi; prizerať sa, ako popíja otcovo víno a flirtuje so všetkými dievčatami v domácnosti.

Roa zaškrípala zubami.

Už niekoľko dní som pri ňom poslušne sedela. Myšlienkami sa prepaľovala do mysle svojho dvojčaťa. *Ak zostanem v jeho prítomnosti ešte sekundu, tak... Začala nechty do uzdy. Vezmem svoj sľub späť.*

Áno, stále ho mohla vziať späť. Manželstvo ešte nenaplnili. To znamenalo, že ho môžu anulovať.

Ale kto by nás v tom prípade ochránil? namietla Essie.

A o to išlo. To bolo podstatou Roinho rozhodnutia: zaistiť ľudu bezpečie.

Pôvodne si myslela, že vymeniť slobodu za ochranu bušanov bude jednoduchšie. Neuvedomila si, že sama za to zaplatí viac než slobodou.

V hlave jej opäť zaznel sestrin tichý mierny hlas: *Mala by si byť opatrnejšia. Ostatní si začínajú všimnúť tvoju neprítomnosť.*

Do sídla Rodu piesne dorazili už pred šiestimi dňami a Roa od tej chvíle mizla každú noc.

No a čo, nech si to všimnú, odsekla v duchu a popohnala Poppy do cvalu.

V diaľke sa červenohnedá zem postupne prelievala do zeleného lesa. Roa zamierila ku skrytej cestičke medzi akáciami. Vošla do lesného šera na mieste, kde sa kedysi hrdo týčilo sídlo piateho hlavného rodu...

Kým z neho nezostali len ruiny.

Sestrino zúfalstvo ju pichlo v hrudi ako ostrý šíp. Roa ho ignorovala.

Roa. Essiin hlas jej zablikal v myšlienkach; jastrab sa s námahou snažil udržať s ňou tempo a mával elegantnými bielymi krídlami proti víchru, ktorý ich zrážal naspäť. *Nemôžeš len tak ujsť!*

Som kráľovná, oponovala jej Roa v duchu. *Môžem robiť, čo sa mi zachce.*

Nesprávaš sa ako kráľovná! Essiine myšlienky slabli. *Správaš sa ako... vystrašené... sebecké... dieťa.*

To ju zbolelo.

Roa vyslala k jastrabiemu obrysu svojej sestry mrazivú odpoveď. Essie na ňu reagovala rovnakým nepríjemným pocitom – a ešte silnejším.

Tezne pred tým, než sa Poppy zastavila pred hranicou lesa, biely jastrab prenikavo zaškriekal. Rou ten zvuk zasiahol ako bolestivý úder a potiahla Poppy za uzdu. Zachmúrene sa obzrela a zbadala Essie – bielu bodku na oranžovom nebi –, ako zápasí s vetrom v snahe dobehnúť ju.

Ďalší a ešte mocnejší úder. Roa zasyčala od bolesti. Zovrela uzdu a do sestrinej mysle vyslala odkaz: *Ak mi chceš ublížiť, darí sa ti to.*

Essie neodpovedala.